בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', י"ח בסיון תשס"ד (07 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ח בסיון**, בשנת תרע"ט [1919] **משלחת של יהודי ירושלים התייצבה בפני ועדת קינג-קריין**. המשלחת הביעה את רצון היהודים שאנגליה [שכבשה את ארץ-ישראל כשנה וחצי לפני-כן והסירה את עול המשטר העות'מאני מעליה] תקבל לידיה את המנדאט על ארץ-ישראל. הרברט סמואל, הנציב העליון הבריטי הראשון, החל בתפקידו כשהוא משוכנע שבידו היכולת לא רק להקים את הבית הלאומי היהודי, אלא גם "לקדם את מעמדם של התושבים המקומיים." על סיפוק שאיפות לאומיות ערביות **בדלניות** עדיין לא חשב. התפרצות מעשי האיבה באפריל 1920 לא נראתה לו סימן מבשר אסון. אעפ"י-כן, גם הנציב וגם אנשי משרד החוץ בלונדון נטו עתה להתייחס ביתר כובד ראש לאזהרה שהשמיעו באוגוסט 1919 שני נציגיו של נשיא ארה"ב וילסון, הנרי קינג וצ'רלס קריין, שחקרו את שאלת ארץ-ישראל מטעמו. השניים המליצו להתחשב בהתנגדות לציונות הקיימת בארץ **ולנהוג זהירות יתר בעניין העליה היהודית**. סמואל מצדו קיווה לגשר על-פני החשדות ההדדיים באמצעות טיפוחם של מוסדות ציבור וממשל משותפים ליהודים ולערבים. במאמץ לפרוץ את חומת הזרות הערבית, הוא פעל גם לרכישת ליבם של לאומנים ערבים בולטים. במארס 1921 הוא מינה צעיר, בן לאחת המשפחות המיוחסות בארץ, חאג' אמין אל-חוסייני, למופתי של ירושלים. לצורך זה נמחלו לחאג' 15 שנות המאסר שנפסקו לו על חלקו במהומות אפריל 1920. **[והגלגל מסתובב...!]**

[כרונולוגיה \ ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

ффффффф

בשבת האחרונה, קראנו בתורה את פרשת "**בהעלותך**", פרשה מגוונת ביותר שעוסקת בסוגיות שונות; ביניהן, המצוה להריע בחצוצרות. על הפסוק בפרשה: **"וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם, והריעותם בחצוצרות...ונושעתם מאויביכם."** [במדבר י' 9] למדים כי תשועת ה' לישראל תבוא אחרי מאמץ גדול של בני העם, שיריעו בחצוצרות בשעה שהם מותקפים בארצם על-ידי צר ואויב. לעומת זאת, נאמר בספר "דברים" [כ"א 10]: **"כי תצא למלחמה על אויביך, ונתנו ה' אלוקיך בידיך..."** – בלא מאמץ מיוחד מצד בני ישראל.

הסביר זאת הצדיק רבי מנחם מנדל מקוצק בדרך הבאה: מדברי ימי העמים אנו למדים שקל יותר לנצח במלחמה אם מקדימים ומתקיפים את האויב בגבולות ארצו. לעומת זאת, קשה להילחם נגד אויב שהקדים וחדר לגבולות ארצנו, ומוטל עלינו לעקרו ולגרשו מן המקומות שכבש ביוזמתו.

שני מצבים אלה של מלחמה נטושה מרומזים בפסוקים הבאים: **א**) **"כי תצא למלחמה על אויביך..."** – אם אתה מקדים ומתקיף את האויב במקום שבתו; התוצאה היא: **"ונתנו ה' אלוקיך בידיך..."** – אתה זוכה לנצח את האויב בלא מאמץ רב ובלא פעילות נמרצת ומיוחדת מצדך; ו-**ב**) **"וכי תבואו מלחמה בארצכם..."** אם האויב הקדים וחדר בתוך גבולות ארצכם – יידרשו מאמצים מיוחדים ופעילות רבה ונמרצת מצדכם כדי להיוושע מן האויב.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', י"ח בסיון תשס"ד (07 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הוא שאומר כאן הכתוב: **"והריעותם בחצוצרות..."** אם תנקטו פעולות חזקות ונמרצות בשעת מצוקתכם, כתוצאה מהתקפת צר ואויב – **"...ונושעתם מאויביכם."** [פרפראות לתורה]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל